

Prezydent
Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa, 13 października 2016 roku

Jego Magnificencja
Profesor Andrzej Lesicki
Rektor
Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza
w Poznaniu

Jego Magnificencja
Profesor Aleksander Wöll
Prezydent
Uniwersytetu Europejskiego Viadrina

Uczestnicy uroczystej
inauguracji roku akademickiego 2016/2017
w Collegium Polonicum w Słubicach

Magnificencje!
Szanowni Profesorowie i Nauczyciele!
Młodzieży Akademicka!
Szanowni Państwo!

W dniu inauguracji roku akademickiego 2016/2017 w słubickim Collegium Polonicum przesyłam serdeczne pozdrowienia zgromadzonym na uroczystości władzom rektorskim, wykładowcom, studentom oraz zaproszonym gościom. Szczególne słowa powitania kieruję do studentów pierwszego roku, którzy rozpoczynają studia w Collegium. Ta unikatowa instytucja jest przykładem dobrosąsiedzkiego współdziałania w dziedzinie badań i dydaktyki dwóch partnerskich ośrodków akademickich – Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu i frankfurckiego Uniwersytetu Europejskiego Viadrina. Mają Państwo znaczący udział w wypełnianiu pozytywną i konkretną treścią polsko-niemieckiego traktatu o dobrym sąsiedztwie, którego 25. rocznicę podpisania obchodzimy w tym roku. Serdecznie gratuluję Państwu dorobku dydaktyczno-naukowego i życzę Szkole kolejnych lat owocnej działalności.

Szanowni Państwo! Ceremoniał dzisiejszej uroczystości ukształtowała wielowiekowa tradycja. Przypomina on, że nauka czerpie z wiedzy i doświadczeń minionych pokoleń. W Polsce, przez niemal jedenaście wieków naszych dziejów, wciąż odnosimy się do spuścizny rodzinnych myślicieli, badaczy i artystów. Także tych, których osiągnięcia zaważyły na losie ludzkości. Inauguracja nowego roku akademickiego to szczególny moment, w którym – patrząc przez pryzmat tej wielkiej historii – wybiegają Państwo myślami w przyszłość. Z ufnością i twórczym zapałem, wyczekując nowych wyzwań. Ale też, wcale nierzadko, z troską i obawami.

Szkolnictwo wyższe, podobnie jak wiele innych dziedzin życia w Polsce, zmaga się z istotnymi problemami. Minione dwadzieścia siedem lat to w nauce polskiej czas bardzo rozbudzonych nadziei i ambicji – a jednocześnie pewnych rozczarowań. Prawdziwie imponujących osiągnięć, lecz także niewykorzystanych szans. Dlatego warto przypomnieć słowa Leopolda Staffa: *wolność nie jest ulgą, lecz trudem wielkości*. Uważam, że warunkiem uwolnienia olbrzymiego potencjału polskiej nauki, warunkiem dynamicznego rozwoju i ogólnoświatowej popularyzacji polskiej kultury, jest nowa, porywająca wizja przyszłości – celu, ku któremu zmierzamy.

Za najważniejszy element tej wizji uważam znaczące wzmocnienie autorytetu i prestiżu, jakim cieszą się ludzie nauki. Szkoły wyższe są wciąż niezastąpione jako ośrodki formujące człowieka dojrzałego, odpowiedzialnego obywatela, członka elity intelektualnej, który nie uchyla się od obowiązków, jakie wiążą się z posiadaną wiedzą i kulturą ducha. Powołanie uczonego, a więc służba prawdzie, dobru i pięknu – pełniona bez uprzedzeń, bez ulegania intelektualnym modom – nie oznacza przecież wyobcowania.

Życie uczelni wyższej odzwierciedla pluralizm społeczeństwa i związane z nim spory – jednak jest to forum, na którym przybierają one formy najbardziej cywilizowane, związane z racjonalnym dziedzictwem kultury europejskiej. Standardy swobodnej, pogłębionej debaty akademickiej mogą i powinny promieniować na debatę publiczną. Uważam, że nauka w Polsce powinna być nauczycielką wyobraźni i wrażliwości społecznej, kultury relacji międzyludzkich, a jednocześnie dyscypliny umysłowej. Wpisana w istotę nauki kreatywność i innowacyjność wymaga, aby właściwe placówki akademickie były również aktywnymi ośrodkami naukowo-badawczymi, premiującymi oryginalność, nowe ujęcia i twórczy spór. Wiąże się z tym udrożnienie ścieżki awansu młodych uczonych. Fundamentalnie ważną kwestią jest także profil kształcenia – tworzony nie tylko z myślą o karierze zawodowej studenta i bieżącej sytuacji na rynku pracy. Naukowo-dydaktyczna działalność uczelni musi być nakierowana na szeroko pojęty awans cywilizacyjny naszego kraju. Na atrakcyjność i konkurencyjność Polski jako państwa o wielkich możliwościach, stawiającego sobie ambitne cele, sprawnego i nowoczesnego, cenionego w roli partnera. Państwa, którego obywatele – a w sposób szczególny jego elity – to ludzie o szerokich horyzontach, utalentowani, kreatywni, kompetentni w swoich dziedzinach, a jednocześnie dumni ze swojej tradycji i kultury, żyjący polskim etosem wolności i solidarności.

Szanowni Państwo!

Całej społeczności akademickiej Collegium Polonicum życzę, aby rozpoczynający się nowy rok pracy przyniósł Państwu wiele satysfakcji oraz poczucie intelektualnego spełnienia. Życzę Uczelni dalszego pomyślnego rozwoju oraz realizacji Państwa planów związanych z projektem otwarcia w Collegium pierwszego w Europie polsko-niemieckiego przedsięwzięcia – Międzynarodowego Wydziału Studiów Europejskich i Regionalnych.

Z WYKAZAMI KAUUNKU I SYMPATII

